

EDINOST
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob 10.00 uro. Zjutranje izdanie izhaja ob 6. uri zjutraj, večerino pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanie stane: za jeden mesec f. 20.00, izven Avstrije f. 1.50
 za tri meseca f. 20.00 . . . . .
 za pol leta f. 5.00 . . . . .
 za vse leta f. 10.00 . . . . .
 Na narodno uraz priležene naravnine se ne jomijo cizir.
 Posamezne številke so dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 nrt., izven Trsta po 25 nrt. Sobotno večerno izdanie v Trstu je 5 nrt., izven Trsta 5 nrt.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Petindvajsetletnica „Naše Sloge“.

(Konec)

Banquet.

Na napitnico Hribarjevo se je odzval državni posl. Spinčić približno nastopno: Skoro 25 let že ga veže prijateljstvo z Ivanom Hribarjem. Res je vsikdar deloval — kot dijak, kot profesor, kot šolski nadzornik in kot poslanec — kolikor so mu le moči dopuščale, za blaginjo svojega naroda, toda nikdar si ni domisljal, da bi mogel zmoci sam vse to ogromno delo. Vedno je imel pred očmi prednike ozir. pokojnike, ki so delovali pred njim: Karabača, dra. Vitezida in druge. Z vsemi je računal, pred vsem pa z dejstvom, da je pravična sveta stvar, za kojo se borimo. In ta pravična stvar mora zmagoati. Govornik računa absolutno gotovostjo na zmago. Nazdravlja najtejnemu soboritelju Hrvatov, bratom Stoyencem, posebno pa slovenskemu in českemu svečeništvu, ki toli požrtvovalno deluje za blagor in povzdigo našega naroda po Istri. (Viharno odobravanje).

Župnik Stefanutti iz Paga: „Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“ — te zlate besede naj si zapomni naš narod! Naš slovanski rod je mnogobrojen, ali ne spojnjuje teh zlatih besed. Poglejmo le Poljake, koliko škodujejo našemu napredku. Vendar govornik ni še izgubil nade do boljše bodočnosti. Danes slavimo hrvatsko slavnost, a vendar koliko Slovencev vidimo tu v lepi slogi z nami, nadahnjenih istimi željami. Slovenci vidijo in so uverjeni, da bode tudi njim bolje, ako bode Hrvatom bolje. Skrb za ukupno bodočnost zahteva od nas, da delamo složno in zajemno. Nazdravlja torej slovenskemu narodu in njega zastopnikom. (Beseda Stefanuttijeve je spremila vsa družba živahnim odobravanjem).

Temu govorniku se je zahvalil v imenu Slovencev poslanec Ivan vitez Nabergoj. Govornik pravi, da Slovenci moramo biti hvaležni Hrvatom na bratskem podpiranju. Dosledno moramo biti hvaležni tudi „Naši Slogi“, koji list vzbuja narodno zavest med istraskimi Hrvati in po takem tudi čut vzajemnosti. Mi Slovenci sami zase smo prešibki, naš položaj je tužen; prepričeni sami sebi bili bi zgubljeni, združeni s Hrvati pa imamo nade, da pridejo tudi za nas boljši dnevi. Izreka torej zahvalo v imenu svojih somišljnikov, radujocih se na lepih vseh istrskih Hrvatov. Zahvaljuje še posebej urednika „Naše Sloge“ na vztrajnem delu, vabujajo-

čem nado, da vsaj naši potomci doživijo sad temu delu in da nas bode vsikdar družila jedna vez. Bog nas čuvaj, Bog dovoli milostno, da skoro doživimo boljših časov! (Burni aplavz je pričal, da je veteran med prvoboritevji tržaškim govoril vsem iz srca).

Na napitnico Stefanutti je v se je odzval tudi Ivan Hribar v hrvatski besedi: Hrvatsko slavlje je zajedno tudi slovensko slavlje. Saj vidimo, da pri vsakem večem slavlju nastopamo skupno Hrvatje in Slovenci. Priti mora doba, ko si definitivno podamo dešnicu. In da pride prej ko prej ta doba, na to moramo delati vsi. Gospodarji moramo postati v svoji hiši. Nazdravlja torej naši u k u p n i b o d o ĉ n o s t i .

Katalinić-Jeretov se spominja hrvatske Reke, kjer so se nam vzgojili Spinčić, Laginja, Mandić in drugi. Reka se mora povrniti Hrvatski, kajti to je naša gruda. Živila hrvatska Reka!

Mirk Jelušić iz Kastva se spominja zopet urednika Mandića, ki ima zares široka pleča, da odgovarja za vse. Želi torej, da bi Mandić zdrav in čil doživel petdesetletnico svojega lista. (Pohvala).

Gjivič čestita Mandiću v imenu „Del. podp. društva“. Govornik pozna Mandića kot predsednika imenovanega društva. V imenu onih, ki se pote za svoj vsakdanji kruh, želi Mandiću, da bi doživel dijamantno slavnost „Naše Sloge“ ter da Hrvatje in Slovenci res dosežemo, kar želimo. Naiva predsedniku „Del. podp. društva“, Matku Mandiću.

Katalinić-Jeretov dviga svojo čašo v slavo hrvatskih Aten, našega Dubrovnika.

Kot zadnji govornik se je oglašil drž. poslanec Spinčić, da izjavlji: Nismo se sešli danes v ta namen, da jemo in pijemo. Zjutraj smo molili za pokoj duše onih, ki niso več med nami, in molili smo za zmago v borbi za pravično stvar. Potem smo se sestali, da se posvetujemo o svojem sedanjem položenju ter da ukenemo, kakó nam je postopati v bodočnosti; slednji smo se zbrali na tem mestu, da se bolje spoznamo in da se vspodbudimo za nadaljnjo borbo. Tu smo proslavljali spomin pokojnikov in nazdravljali smo živečim: duhovnikom, seljakom, županom itd., ali spominjati se morame tudi onih soborilcev, bratov in somišlenikov, kajih danes ni tu in zato dviga čašo na zdravje — odštnih. (In navstalo je navdušenje, kakoršno vzplati vsikdar, kadar je govoril — Spinčić.)

S temi besedami je stolovratelj Spinčić zaključil banket — to sijajno manifestacijo narodnega probujenja in narodne zavesti,

od vekov pravoverne te kraljchine? Ali se spominjate onega dne, ko sem s previšnje milosti stopil semkaj med vas kot ban, ko sem položil desnico na sveti evangelij, da hojem braniti kraljevino, kako vam je burno poskočilo sreča, kako vam glasno klicalo grlo, kako so zacvenketale junaške sablje! Za Boga, da vas je tedaj videla sila turška, razpršila bi se bila od strahu kakor Filičani pred Gedeonom. Kako lepo, kako slavno zahvelo je ime hrvatskega plemstva med krščanskim svetom, ko ste složno pod Franciom Slunjskim blagega spominia in tudi pod tu prisotnim velemožnim gospodom Gašparjem Alapičem sekali Turke, ko ste liki železne klisure stali proti navalu pekla. Nikdar banska zastava ni še doživelu tolike slave! A sedaj, oj žalosti, ko se je večni previdnosti svidilo skušati vas večim trpljenjem, je-li ste pravi zatočniki krvi Jezusove, sedaj, ko bi moč svetega Duha moral bdati nad vašo glavo in ojačiti vam srca, sedaj je neprijatelj sina človeškega zasijal luhko neslage v vaša srca, in, ako milosrdje Božje ne povrne sloga v tužno to zemljo, skloni jo neverni meč, okova vas v verige peklenška sila. A zakaj nesloga? Kakšna krivica

manifestacijo bratske sloge in hrvatsko-slovenske vzajemnosti. Nam pa ni storiti druga, nego izreči željo, da se v vsem našem javnem življenju ohrani oni duh, ki je prešinal vse udeležence pri slavnosti petindvajsetletnice „Naše Sloge“. Vsi govorniki brez izjeme so kazali na ono pot, koja jedina nas mora dovesti do cilja — do srečne narodne bodočnosti. To je pot sloge in bratske ljubavi, pot idealnega rodoljubja in one požrtvovalnosti, ki ne pozna postranske in osebne sebičnosti. Hvala in slava vsem onim, ki so na toli lep način proslavili petindvajsetletnico naše sestre in tesne soboriteljice: „Naše sloge“! Bog z nami!

Političke vesti.

V Trstu, dne 6. julija 1895.

Državni zbor. V poslanski zbornici se je včeraj nadaljevala razprava o proračunu in sicer o poglavju „ministerstvo za notranje stvari“. Ministrski predsednik, grof Kielmanseg, je naglašal velike vspuhe na polju združstva, tako, da se manjša umrljivost pri naležljivih boleznih. Govornik je označil našemnika češkega kot izvrstnega administratorja in značajnega moža. Z ozirom na izjavo drja Luegerja, da so namreč ogerske oblasti nalač zatajevale bolezni med prasiči in se je tako ta kuga zanesla v tostransko polovico, rekel je grof Kielmanseg, da ta kuga dosedaj ni bila poznana v monarhiji. Vlada je takoj storila vse potrebno: uravnila je promet z Ogersko ter izdala je ostre odredbe. Kar se dostaje izjemnega stanja v Pragi, rekel je govornik, da je skupna želja vse vlade, da se isto popravi, kakor hitro to dozvole okolnosti. — Za državno nadzorstvo pri zavarovalnicah predloži vlada poseben zakonski načrt. Razprave radi obveznega zavarovanja proti požaru so že izdatno napredovale. — Omenivši politično upravo, pravi minister, da pred državnimi zakoni so vse vere jednakne. — Slednji je omenjal tudi uradniško vprašanje. Ministru so cestitali z mnogih strani.

Z Dunaja nam piše naš poročevalc dne 4. t. m.: V današnji razpravi o proračunu ministerstva za notranje stvari je govoril poslanec Spinčić o politički upravi na Primorskem, zlasti v Istri. Priznal je, da je prejšnja centrala političke uprave nekaj storila, ali niti od daleč ne onega, kar bi moral storiti, da zadovolji pravici in zakon. Da ni storila več, iskati je po menenju govornika uzroka v dveh okolnostih: da je bila

zgodila se je zemlji? Mar ne vrši prejasni gospod namestnik vaše želje milostivo rokaj? Mar vam on predpisuje davke? Ne, on ne dela tega. Ukal je gospodu banu, da skliče sabor, a gospoda stanovi in redovi naj delajo po svoji volji za rešitev domovine. Mar ne kopici povsodi tujo vojsko, da bode kraljevini na pomoč? Da, še kaj več! Mar ne gradí prejasni princip Karlo tvrdnjavo Karlovac kraj Dubovca ob svojem strošku in za vašo obrano? Po banu vprašate? Kdo vam ga je vzel, slavna gospoda? Mar jaz? Mar prejasni namestnik? Ni! Sieherni je gospodar svoje volje, vsak zna najbolje, kako svoje čine opraviči pred prestolom Božjim. A tako tudi velemožni gospodar Vukovinski. Obžalujem od srca, da po starem običaju ne sedi na čelu dnevnega tega zabora zakoniti glavar. Niti jaz nisem temu kriv, niti vi. Mar hočeši vaše gospodstvo čakati, dokler kraljevska milost iz Prage postavi drugega bana? Čakati, dokler odpolanci vaši prevalijo gorje in doline, a evo na pragu že Turčina? Čakati, da vam, kar naj Bog odrvrne od te zemlje, Turčin postavi svojega bana? Oj, gospoda slavna, odprite oči, obidite očmi okolico vašo! Žalostnega prizora! Po Oger-

Oglesi se račune po tarifu v potitu; za naslove z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava nadaljnje vratje. Poslana, osmrtnice in javnoslavale, dočniči oglesi itd. se računa po pogodbah.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredniku: ulica Caserma 44. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Kopopisi se ne tražajo.

Naročino, reklamacije in oglase spravoma **upraviteljstvo** ulica Molino pogočno h. 3, II. nadst. Odprto reklamacije so proste pošiljanje.

„*Edinost* je moč!“

vlada koalicije preslabotna tudi za redovito in zakonito upravo in ker je dobivala iz Trsta pomanjkljiva in kriva poročila. To je dokazoval governik predstih k razpuščenju deželnega zборa, k volitvam, neredom, nemirom in napadom na hrvatske in slovenske poslance in tudi na volilce. Ti napadi da so se razširili s širečo se italijansko-istrasko kulturno že preko Učke: v veprinsko občino in v podgrajsko; spominjal se je ljudskega štetja v letu 1890., navedši vzgled iz vasij Krasice, Lovrečice in Materode v sodnem okraju bujskem; nadalje dopisovanja političkih oblasti s hrvatskimi in slovenskimi občinami in strankami ter činov Moskovicza, oziroma namestništva z občino buzetsko. Završil je poslanec Spinčić z izjavo, da to ne more biti državna potreba, da se tičijo Hrvatov in Slovencov v Primorju, da se jim kratejo njih prava, da se zanemarjajo kulturno in materialno; veča potreba da bi bila, da se „prezida“ namestništvo samo v Trstu, kakar pa poslojje namestništva. Završivši stavljal je primerno resolucijo.

Govor Spinčićev je napravil velik utis. Tako poslanci, kakor nekateri drugi, pripoznali so opravičenost teh pritožeb.

Minister za notranje stvari, ki je toplo branil napadanega namestnika češkega, ni našel ni jedne same besede v obrambo namestništva tržaškega, kojega poslednjega je včeraj nekliko omenjal posl. Gregorec.

Našim socijalnim demokratom v album. Poslanec Pernerstorfer je poznal kot iskren prijatelj socijalne demokracije. To svoje menjenje je pokazal tudi v svojem govoru v poslanski zbornici dne 3. t. m. Nadejamo se torej, da njegova beseda nekaj izda tudi pri naših socijalnih demokratih. Zato bi radi opozorili naše socijalne demokrate na jeden odstavec iz Pernerstorferjevega govorja. Rekel je namreč med drugim: „Vsaki avstrijski vlad je v prvi vrsti dolžnost poprijeti se onega vprašanja, ki je največe važnosti za naše notranje političko življenje, to je vprašanja sprave med Nemci in Čehi. Brez te sprave je sploh nemogoč vspeten notranji politički razvoj.“

In sedaj, socijalno-demokratička gospoda, dovolite nam vprašanje: od kod izvira razpor med Čehi in Nemci?! Mar ne iz onega, kar vi zamečete dosledno in kar mi imenujemo „narodno vprašanje“. Ako zagovornik socijalne demokracije — g. poslanec Pernerstorfer — pravi, da mora priti do sprave med Nemci in Čehi,

ski teče potokoma krščanska kri, z Budinskega grada blišči polumesec. Bosna vzdije pod turškim kopitom. Dolnja Slavonija robuje, odtrgana od svoje matere zemlje; že dolajajo pagani v Liko in Kravovo, v Kranjsko; na vašej so zemlji, pred tem pragom so! Mar niso napadli Cetin, nili padla Velika, Kladuš in Zrinj? Mar vam ne živi v duši krvavi dan od Hrastovice? A vi se prepirate o formulah prava, premetavate zapašene knjige! Pod vašimi se nogami potaplja ladja, a vi krpati jadra! Salus reipublicae suprema lex esto! (Državni blagorodi najviši zakon.) Za Boga, za kralja, za dom! Ali je mar izumrl junaški duh vaših dedov in žar za sveto krščansko vero? Jaz pravim: Ni! Naj kdo vstanе, naj poreče, da je, a jaz mu poreče, da laže. Mrka so vaša lica, srdite so oči, toda srce vprašajte, srce! Vem, da v njem živi staro junaštvo, pravljeno skočiti proti zatiratelju svete vere! Združite se, oj gospoda slavna, v staro nemohljivo silo zložite modrost in junaštvo z željami prejasnega princa, in, tako vam krsta, slušajte me!

„Čujmo! Čujmo!“ zamrmialo je plemstvo. (Dalje prih.)

potem je potrdil to isto, kar trdimo tudi mi vedno: da treba rešiti narodno vprašanje, ako hočemo rešiti socijalno vprašanje!!! Gosp. poslanec Pernerstorfer je bistra glava in ve, da sprava med Nemci in Čehi — ta predpogoj vspomnemu razvoju socijalnega gibanja — je identična z rešenjem narodnega vprašanja. Zato pa se nadejamo, da bodo naši slovenski socijalni demokrati odslej, slušali menjenje svojega prijatelja ter da odslej ne bodo več tako zaničljivo govorili o narodnem vprašanju.

Različne vesti.

Odbor polit. društva „Edinost“ bode imel jutri ob 9½ uri predpoludne svojo prvo sejo v prostorih „Del. podpornega društva“.

Imenovanje. Vodja pravosodnega ministerstva imenoval je avskultanta Rudolfa Lazaricha pristavom pri okrajnem sodišču v Poreču.

Občinski zastop na Voloskem je sklenil v svoji zadnji seji, da bode odslej hrvaščina uradni jezik v občini. Tako je prav!

Citajte in vzemite se k srcu! — vi vsi, ki menite, da ni najboljši duhovnik oni, ki „se poti“ za narod. Ne svojih, ampak navesti hočemo tu besede mož, pred kojega spominom in orate tudi vi ponižno ukloniti tihik svoj: navesti vam hočemo neko pismo iz leta 1860., došlo iz rok nepozabnega biskupa tržaškega Jurija Dobrile. Ta uzorni pastir in ugledni mož pisal je Antonu Sironiću, župniku v Bermu:

Čestni gospod kapelan, dični mi prijatelj!

Naši koledniki koledvajo do sv. Treh Kraljev, toraj tudi ta čestitka ne pride prekasno. Iz vsega sreca Vam želim, da Vas Bog tudi v tem letu ohrani in poživi v zdravju in veselju, da Vam blagoslov ves trud in vse skrbi ter da odvrne sleherno zlo od Vas in Vaše čede; obrobita naj Vam ljubko vino in bela pšenica, bille Vam plodne svilorne ovce in volirodne kravice, a vrhu tega pošlji gospod Bog boljše dober našem u pogagenemu in zasramovanemu narodu! Dá, dragi moj Antone, velika sramota in nesreča je za našo krv, da nas v Istri nihče noče poznati, kakor da nas tu ni; nihče našega jezika ne misli, da imamo velikih in svetih pravie, došlih nam od samega Boga po naravi; da nam presvetli cesar sam ponuja ta dragocena prava ter da je skrajna ura, da se probudimo iz nedelavnosti in spanja, ako želimo biti ljudje, a ne schiavi. Spomnite se, kako so Kavrižani proganjali Vas in Valentina in čemu se je nadejati našemu rodu po vsej Istri. Ali hočejo tudi odslej obsojati naše ljudi na vislice, ne da bi jih sodniki razumeli drugače, kakor pomočjo neveljavnih tolmačev? Ali je še kje drugje takó — kjer solnce sije? Dá, zares mi ne znamo o takih prokletih krajin nikjer izven Istre. Mire do vnikni smo meso o mesu, kost od kosti našega gludstva; naš brižni narod ne vidi jih ne misli drugače, nego po naših redovniških očesih in možganih; kajti vse drugo, kar v nas ume pisati svoje ime, je protivno svoji lastni krv in nam zlohotno; nam je torej sveta dolžnost, skrbeti za svoje ljudi, in to lahko storimo sedaj brez vsake nevarnosti, ker nam dopušča sam cesar, da si vzamemo, kar je naše, to j.: naš jezik v vseh naših potrebah, pri pogodbah, oporokah itd.; pravico imamo posluževati se svojega jezika po uradnih, sodiščih itd.

Kaj bi rekel Nemec na Nemškem, ali Italijan na Laškem, ako bi mu poslali Hrvate za sodnike, ki ne bi znali govoriti ni nemški ni italijanski? Ali morda Nemci in Italijani plačujejo več dohodke, ali pošiljajo več sinov v kasarne, kakor mi — ali so morda oni ljudje blažje narvi, pobožnejši kristiani, vernejši podložniki cesarjevi, kakor je naš priprosti, krotki in potrežljivi narod? Oj dragi pope Antone! Vi ste mož bistre glave, kakoršnih je malo po Istri; Vi imate plemenito sreco in blage narvi: razmišljajte po dnevu in po noči o tej poglavitni stvari, pogovarajte se o isti z ljudmi, ki imajo malo mozga v glavi in poštenja v srcu, ter pravljajte ljudi za volitve na Dunaj, ali kamor si bodi. Rajše bi bil mrtvev, kakor da volijo naši brižni kalviniste svojimi poslanci (Jeny za Frankobrod) ali pa republikane, kojim ni do drugega, kakor da nam upropastijo domovino. — Polagoma in raz-

razsodno treba stvar vzeti v roke; z odpadniki, Florentinci, kajih priimki končujejo na „ak“ in „ač“, s krajeli ne treba se o tem ni jednačiti ni prepričati; ali ob dobri priliki vrzite jedno dve besedi; za naše ljudi (ako niso živina) je to voda na naš mlin; zru do zrna pogača — a kamen do kamena palaca. Ako Vas kdo straši, ne bojte ga se ni male; te pravice nam je podal sam cesar. Bog mu bodi vedno v pomoč! Izdajica, a ne veren služabnik svojega gospodarja bi bil oni, ki bi nam žugal radi tega. Meseca avgusta sem pisal tako ministrom na Dunaj, in so me očitno pochlili na tem, ali, da Vam resnico povem, nič mi ni bilo do te hvale, kajti rajše bi z Mojzesom ovec pasel po kršnih sinajske planinab, nego bi, plavajoč v razkošju na Faraonskem dvoru, gledat, kako se zatirajo moji soplemeniki.

Oprostite mi, mili mi prijatelj, ako sem Vam nadležen se svojim tugovanjem; kogar srece boli, temu se solzijo oči, a jaz se ne sramujem tega; tudi slavni Odrešenik je jokal nad Jeruzalemom, a ne najdem v evangeliju, da bi bil točil solze nad poganskimi mestami. Da bi mogli Vi skoro priti k meni, razumela bi se jasneje; vsakako Vas prosim, da me obvestite, kakò mislite o tej stvari.

Ponavljaje svoje čestitne želje, Vas priporočam božji obrambi ter ostajem pravim spoštovanjem in vročo ljubavjo Vaš udani prijatelj

Juraj Dobril a m. p.
V Poreču, dne 2. januvara 1860.

Spomenik blagopokojnemu dru. Ant. Dukicu, bivšemu županu in odvetniku v Pazinu, deželnemu poslancu in namestniku deželnega glavarja, je dal postaviti njega oče na pokopališču na Voloskem.

Noročnikom bivšega lista „Il Rinnovamento“. Gospod Ivan Kušar, bivši izdajatelj in lastnik lista „Il Rinnovamento“, javlja, da se je početkom tekočega meseca pridružil gosp. Ant. Jakiču kot sotrudnik lista „Il Pensiero Slavo“, ker mu finančialne okoliščine ne dovoljujejo izdavati nadalje „Il Rinnovamento“. Zajedno vabi naročnike bivšega „Il Rinnovamento“, da se naročijo na „Pensiero Slavo“, oni „Rinnovamento“ naročniki pa, kateri so plačali naročnino za ta list že v naprej, morejo dobivati — če želijo — „Il Pensiero Slavo“ proti temu, da doplačajo razliko na naročnini. Oni, ki so plačali „Rinnovamento“ za 3 mesece 1 gld. 25 nvč, naj doplačajo za „Pensiero Slavo“ 75 nvč, oni, ki so preplačali „Rinn.“ za tekoče polouletje z 2 gld. 50 nvč, pa naj blagovolijo dodati 1 gld. 50 nvč, in dobivali bodo „Il Pens. Slavo“ do konca tekočega leta.

Petindvajsetletnica „Naše Sloge“. Povodom te slavnosti je došlo nad 80 brzojavnih pozdravov in 15 pismenih čestitk. Iz slovenskih krajev so čestitali: Dr. Janez Bleiweis-Trstenški v imenu izvrševalnega odbora „Narodne stranke“, dra. Ivan Tavčar in Danilo Majaron iz Ljubljane, „Ljubljanski Sokol“, „Čitalniški stovatelji“ iz Ljubljane, dr. Gregorin in Ivan Gorup z Dunaja, urednik Andrej Gabršček iz Gorice. Slednji je brzojavil tudi — gosp. Fran Marotti iz Podgrada, naglasivši, da slogom rastu male stvari, a nesloga „sve pokvari“. Oddahnimo se malo, kajti ta brzojavka je napravila nekam čuden utis na nas, tako, da res ne vemo, kam bi jo dejali. Ne vemo namreč, ali je g. Frane res zmožen tako žgoče ironije nasproti toli odlični družbi, ali pa je tako neizrečeno — najiven, da je morda pričakoval, da ta brzojavka pokrije njegovo prijateljstvo z glasovitim Martinollichem iz Pulja. Škoda, res škoda, da je g. Frane tako kasno došel do spoznanja, „da nesloga sve pokvari“! Morda pa je mislil, da le po slogi z Martinollichem rastu male stvari; — za tako „slogo“ seveda mi nismo pravega zmisla. Vsakako pa priča tudi ta brzojavka, da gosp. Frane ni znašel onega smodnika, kajega rabimo mi v narodnih borbah. Sicer pa nismo pesimisti: doživimo morda, da g. Frane celo osebno pride na — petdesetletnico „Naše Sloge“ in tedaj se uveri gotovo, da iz naše male stvari je vzrastla velika stvar, vzlje vsem naporom Martinollichem in njega — slovenskih zavzrnikov. Chi vivrà, vedrà!

Mestni svet tržaški imel je minoli četrtek zvečer tajno sejo. Čujemo, da je razpravljal v prvi vrsti o vodovodih. Vsprejel je d' Angelijev predlog, da naj se vsak pre-

stopek pogodbe, ki obstoji med mestom in nabrežinsko vodovodno družbo, od strani te družbe zabeleži v notarijatskem zapisniku, da more slučajno mestna občina po določbah zakona postopati proti družbi. Zatem je zbor imenoval in premaknil razne občinske uradnike in učiteljske sile. Med poslednjimi je začasni namestni učitelj na ljudski šoli v Škednu, Ferdinand Starc, imenovan stalnim učiteljem II. kategorije na isti šoli; stalnima učiteljicama II. kategorije sti imenovani Marija Čok za ljudsko šolo na Općini in Gabrijela Komel za ljudsko šolo v Škednu. — V tej seji imenoval je svet tudi nove okrajne zdravnike in sicer: za mesto drje. Andr. Turka, Jos. pl. Zadra, Edv. Zamparija, Ljud. Janovitza, Cesarja Zapunzachija, Gustava Fana, Ivana Macovicha, Ferd. Sterletta, Frana Veronesa in Vilj. Fana; za okolico pa Ivana Bechtnerja in Ivana Susso.

Občni zbor „Delavskega izobraževalnega, pravavarstvenega in podpornega društva“ bode v nedeljo dne 7. t. m. ob 2. uri popoldne v gostilni „Al Economico“, v ulici Ecomono št. 4.

Ubegla jetnica. Dne 2. t. m. zaprl so, kakor smo sporočili v našem listu, 40letno Ceglar iz Materije. Žena se je v zaporu v ulici Tigor vedla, kakor da je bolna in res so jo odposlali v bolnišnico. Predvčerajšnjem pa se je prefričana ženska ukradla iz bolnišnice in doslej je še niso zasledili. Ceglarki gotovo ni pripustila slabu vest, da „ozdravi“ od namisljene bolezni.

Nezgoda. Predvčerajšnjem zjutraj je stopila 27-letna zasebnica Ivana Forza, stanujoča v ulici dell'Istituto, na omaro, da očisti ogledalo. Na omari je še gorela ponočna svetilka. Krila so se dotaknila plamena in hipoma bila je nesrečnica v ognu. Skočila je raz omaro in nje tašča Evgenija Forza je z odejami zadušila ogenj. Ivana Forza se je močno opekla na levi roki in tudi tašča opekla se je o gašenju. Ženski sti poskušali pokladiati brezumna domača sredstva na opeklino, ker pa so bolečine postajale naravnost nezgodne odločili sti se proti poludnevnu iti na zdravniško postajo, kjer sti našli začljeno pomoč.

Sodnisko. Predvčerajšnjem vršila se je pred takajnjim sodiščem tajna razprava proti 47-letnemu kovaču Ivanu Cicadi iz Trsta, pristojnemu v občino Jelšane, obtoženemu nekega neoznačilnega čina proti hravi, poskušene tativine, prepovedane vrnitve in postopanja. Z ozirom na žalostno prošlost obtoženčeva, obsodilo ga je sodišče na 3-letno ječo in dovolilo, da se isti vtakne po prestani kazni v prisilno delavnico.

Policisko. Organi Sv. Ivan-Vrdelskega komisarijata so zaprl 32letnega brezposelnega Fr. Bevka iz Trsta, pristojnega v Gorico, ker se je brez imetka klataril po Trstu. — 10letne pobalne Gvida Požarja, Marcela Calligarisa in Ivana Machniza so prijeti stražarji, ker se je ta „mularija“ kralila čas s tem, da je v ulici Margherita metala kamenje. Prvega so zaprl par ur, ostala dva izročili so starišem, da ju primerno kaznijo.

Najnovejša vesti.

Podgrad, 5. V tretjem razredu si-jajno zmagali vzlje strastni agitaciji napsotnikov. Komisija je sicer proglašila, da smo zmagali z 94 glasovi večine, v resnici pa je bilo oddanih 336 proti 195.

Dunaj 5. Klub nemške levice je sklenil soglasno, da odpošije dru. Plenerju adreso, v kji izrazi istemu priznanje na doseganjem delovanju ter tudi nado, da se povrne v klub. Avstrija nima toliko izbornih moči, da bi mogla pogrešati sodelovanje Plenerjevo pri državnih poslih. Jednak sklep je storila tudi trgovska zbornica v Hebu.

Dunaj 5. (Poslanska zbornica.) V denašnji seji je izjavil poslanec Kramar, da včerajšnje izjave Kielmansegrove o izjemnem stanju so dokaj pootrijele stališče Mladotehov do sedanja vlade. Posl. Bartoli je izjavil v starinem popravku, da so neopravljene zatožbe poslance Spinelli in, naprejne proti italijanskemu prebivalstvu Istre. Spinelli pa je odgovoril, da Bartoli ni navel nikakih dejstev za utemeljenje njegove popravke.

Trgovinske zbornice.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.70 6.71 Pšenica za spomlad 1896 — do — Orez za jesen 5.68—6.70 Rž za jesen 5.60—5.63 Koruz za julij—avgust 6.00—6.02 za maj—junij 6.04—6.05. Pšenica nova od 79 kil. f. 6.95—7.— od 79 kil. f. 7.—7.05.— od 80 kil. f. 7.05—7.10 od 81 kil. f. 7.—7.15.— od 82 kil. f. 7.15—7.20. Pšenica 6.40—6.70 prorač. 6.—6.56 rž nova 6.45—6.50.

Pšenica: Malo ponudb, pa tudi popoln primanjek povračevanja. Koruzka nezadostno bolja. Praga. Noradninski sladkor za julij f. 13.67—nova letina 13.30.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in a carino red odpošiljanje precej L.28 50-55. Julij sept. f. 28.75—29.— Concasse 29.— Cestovni 30.—. V glavah (solid) 30.26.—. **Havre.** Kava Santos good average za julij 92.— za oktober 90.— maladno.

Hamburg. Santos good average za julij 73.75 september 73.75 december 72.75. mirno.

Dunajsko koruz 5. julija.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.35	101.15
„ „ v srebru	101.60	101.35
Avstrijska renta v zlatu	125.90	128.80
„ „ v kronah	101.80	101.50
Kreditno akcijo	407.75	406.90
London 10 Let.	121.10	121.12
Napoleoni	9.60/ ¹ / ₂	9.61/ ¹ / ₂
20 mark	11.85	11.85
100 Italij. lire	46.05	46.07/ ¹ / ₂

St. 6684.

Javna dražba.

Dne 16. julija t. l. od 11. ure dopoludne bode pri podpisanim okrajnem glavarstvu javna dražba lovov krajnih občin Komen in Skrbina za dobo 5 let z vzklicno ceno 120 gld. in 82 gld. in lova katastralne občine Vareja za dobo 3 let z vzklicno ceno 8 gld. 60 nvc.

Dražbeni pogoji se lahko pregledajo pri takajnjem uradu.

C. kr. okrajno glavarstvo

Sežana, 2. julija 1895.

Schaffgotsch.

JAKOB STRUKELJ - TRST
via Caserma št. 16 uhoč piazza della Caserma.
(napravljeni včasih včasih včasih).

prodaja po neverjetnih nizkih cenah vsake vrste angleška

kolesa (bicykle)

Zustopavje koles „Adler“ in tovarne H. Kleyer Frankfurt in „Viktoria Cykle Works“ Wolverhampton Angleška.